

Sentencja

Artykuł 15 pkt 2 szóstej dyrektywy Rady 77/388/EWG z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych — wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednolicona podstawa wymiaru podatku, w brzmieniu zmienionym dyrektywą Rady 95/7/WE z dnia 10 kwietnia 1995 r., należy interpretować w ten sposób, że nie sprzeciwia się on przyznaniu przez państwo członkowskie zwolnienia od podatku od wartości dodanej związanego z wywozem towarów poza terytorium Wspólnoty Europejskiej, gdy przesłanki tego zwolnienia nie są spełnione, lecz gdy podatnik nie mógłby sobie z tego zdawać sprawy nawet przy dołożeniu wszelkiej staranności sumiennego kupca ze względu na sfałszowanie dowodu wywozu przedstawionego przez nabywcę.

(¹) Dz.U. C 224 z 16.9.2007.

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 21 lutego 2008 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunale Amministrativo Regionale del Lazio — Włochy) — Telecom Italia SpA przeciwko Ministero dell'Economia e delle Finanze, Ministero delle Comunicazioni

(Sprawa C-296/06) (¹)

(Usługi telekomunikacyjne — Dyrektywa 97/13/WE — Artykuły 6, 11, 22 i 25 — Opłaty i należności mające zastosowanie do zezwoleń ogólnych i indywidualnych — Zobowiązanie nałożone na dawnego uprawnionego z tytułu prawa wyłącznego — Czasowe utrzymanie w mocy)

(2008/C 92/07)

Język postępowania: włoski

Sąd krajowy

Tribunale Amministrativo Regionale del Lazio

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Telecom Italia SpA

Strona pozwana: Ministero dell'Economia e delle Finanze, Ministero delle Comunicazioni

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Tribunale Amministrativo Regionale del Lazio — Wykładnia art. 11, 22 i 25 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 97/13/WE z dnia 10 kwietnia 1997 r. w sprawie wspólnych postanowień ramowych dotyczących ogólnych zezwoleń i indywidualnych licencji [zezwoleń] w dziedzinie usług telekomunikacyjnych (Dz.U. L 117, str. 15) — Możliwość nałożenia obciążeń i opłat innych niż przewidziane w dyrektywie

Sentencja

Artykuły 6, 11, 22 i 25 dyrektywy 97/13/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 10 kwietnia 1997 r. w sprawie wspólnych przepisów ramowych dotyczących ogólnych zezwoleń i indywidualnych licencji [zezwoleń] w dziedzinie usług telekomunikacyjnych stoją na przeszkodzie temu, by państwo członkowskie wymagało od operatora będącego dawnym uprawnionym z tytułu prawa wyłącznego w zakresie publicznych usług telekomunikacyjnych, który stał się posiadaczem ogólnego zezwolenia, ponoszenia takiego obciążenia finansowego, jak należność będąca przedmiotem sporu w postępowaniu przed sądem krajowym, odpowiadającego sumie wymaganej uprzednio w zamian za przyznanie tego prawa wyłącznego, przez rok po upływie ostatecznego terminu wyznaczonego na dokonanie transpozycji tej dyrektywy do prawa krajowego, tj. do dnia 31 grudnia 1998 r.

(¹) Dz.U. C 224 z 16.9.2006.

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 21 lutego 2008 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Marie-Claude Girardot

(Sprawa C-348/06 P) (¹)

(Odwołanie — Członek personelu tymczasowego — Skarga o odszkodowanie — Utrata szansy zatrudnienia — Rzeczywista i pewna szkoda — Określenie zakresu odszkodowania)

(2008/C 92/08)

Język postępowania: francuski

Strony

Wnoszący odwołanie: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: D. Martin i F. Clotuche-Duvieusart, pełnomocnicy)

Dруга strona postępowania: Marie-Claude Girardot (przedstawiciele: C. Bernard-Glanz i S. Rodrigues, adwokaci)

Przedmiot

Odwołanie od wyroku Sądu Pierwszej Instancji (pierwsza izba) z dnia 6 czerwca 2006 r. w sprawie T-10/02 Girardot przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich, w którym Sąd określił wysokość odszkodowania zasądanego od Komisji na rzecz M.-C. Girardot w wyroku wstępnym Sądu z dnia 31 marca 2004 r. na kwotę 92 785 EUR powiększoną o odsetki stałe stosowane przez Europejski Bank Centralny dla głównych operacji refinansowania podwyższone o dwa punkty, podlegające naliczeniu od dnia 6 września 2004 r. — Naruszenie art. 236 WE i warunków powstania odpowiedzialności Komisji — Metoda obliczania kwoty należnej od instytucji z tytułu odszkodowania za utratę szansy zatrudnienia przez tę instytucję, spowodowaną przez bezprawną decyzję tej instytucji

Sentencja

- 1) Odwołanie główne zostaje części oddalone i w części odrzucone, a odwołanie wzajemne zostaje odrzucone.
- 2) Komisja Wspólnot Europejskich zostaje obciążona kosztami związanymi z odwołaniem głównym.
- 3) M.-C. Girardot zostaje obciążona kosztami związanymi z odwołaniem wzajemnym.

(¹) Dz.U. C 249 z 14.10.2006.

Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 21 lutego 2008 r.
(wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Corte suprema di cassazione — Włochy) — Ministero dell'Economia e delle Finanze przeciwko Part Service Srl, w likwidacji

(Sprawa C-425/06) (¹)

(Szósta dyrektywa VAT — Artykuły 11 część A ust. 1 lit. a) oraz 13 część B lit. a) i d) — Leasing — Sztuczny podział świadczenia na kilka elementów — Skutki — Zmniejszenie podstawy opodatkowania — Zwolnienia — Praktyki stanowiące nadużycie — Przesłanki)

(2008/C 92/09)

Język postępowania: włoski

Sąd krajowy

Corte suprema di cassazione

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Ministero dell'Economia e delle Finanze

Strona pozwana: Part Service Srl, w likwidacji

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Corte suprema di cassazione — Wykładnia dyrektywy 77/388/EWG: Szósta dyrektywa Rady z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych — wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednoliczona podstawa wymiaru podatku (Dz.U. L 145, str. 1) — Czynność najmu podzielona na kilka różnych umów i skutkująca uzyskaniem korzyści podatkowej — Wykładnia pojęcia nadużycia prawa zdefiniowanego w wyroku Trybunału w sprawie C-255/02 Halifax i in.

Sentencja

- 1) Szóstą dyrektywę Rady 77/388/EWG z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich w

odniesieniu do podatków obrotowych — wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednoliczona podstawa wymiaru podatku należy interpretować w ten sposób, że można stwierdzić istnienie praktyk stanowiących nadużycie, gdy uzyskanie korzyści podatkowej stanowi zasadniczy cel danej lub danych czynności.

- 2) Do sądu krajowego należy ustalenie, w świetle wskazówek dotyczących wykładni przedstawionych w niniejszym wyroku, czy dla celów zastosowania podatku VAT czynności takie jak będące przedmiotem sporu przed tym sądem mogą być uważane za praktyki stanowiące nadużycie w świetle szóstej dyrektywy 77/388.

(¹) Dz.U. C 326 z 30.12.2006.

Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 21 lutego 2008 r.
(wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Juzgado de lo Social Único de Algeciras — Hiszpania) — Maira María Robledillo Núñez przeciwko Fondo de Garantía Salarial (Fogasa)

(Sprawa C-498/06) (¹)

(Polityka społeczna — Ochrona pracowników na wypadek niewypłacalności pracodawcy — Dyrektywa 80/987/EWG zmieniona przez dyrektywę 2002/74/WE — Artykuł 3 akapit pierwszy i art. 10 lit. a) — Odszkodowanie za niezgodne z prawem rozwiązanie stosunku pracy ustalone w toku pozasądowego postępowania pojednawczego — Zapłata zapewniana przez instytucję udzielającą gwarancji — Zapłata uzależniona od wydania orzeczenia sądowego — Zasady równości i niedyskryminacji)

(2008/C 92/10)

Język postępowania: hiszpański

Sąd krajowy

Juzgado de lo Social Único de Algeciras

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Maira María Robledillo Núñez

Strona pozwana: Fondo de Garantía Salarial (Fogasa)

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Juzgado de lo Social Único de Algeciras — Wykładnia art. 3 dyrektywy Rady 80/987/EWG z dnia 20 października 1980 r. w sprawie zbliżania ustawodawstw państw członkowskich dotyczących ochrony pracowników na wypadek niewypłacalności pracodawcy (Dz.U. L 283, str. 23) w brzmieniu nadanym dyrektywą 2002/74/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia